

S.V.W. – Unitas

De Gorcumse Derby

Ronald Tukker

Voorwoord

Gorcum kent vele voetbalclubs en daarmee ook vele derby's. Maar toch is er binnen Gorcum maar één stadsderby die tot ver buiten de Gorcumse gemeentegrenzen tot de verbeelding spreekt: SVW – Unitas.

Beide grootmachten in het zondagvoetbal ontmoetten elkaar vanaf eind jaren '50 tot diep in de jaren '60 tweemaal per seizoen in de eerste klasse, destijds de hoogste afdeling in het amateurvoetbal. In die periode is de basis gelegd voor de rijke historie van de derby.

Nadat de clubs, door diverse promoties en degradaties, van elkaar werden gescheiden, duurde het tot het jaar 1987 voordat SVW en Unitas weer bij elkaar in de competitie werden ingedeeld. Ook nu was dit wederom op het niveau van de eerste klasse, zij het dat ondertussen de hoofdklasse het hoogste amateurniveau was geworden. Nadat Unitas een seizoen in de hoofdklasse vertoefde, zijn vanaf het seizoen 1989/1990 de ploegen weer samen in de competitie te vinden en vochten de teams nog een serie van acht derby's op competitieniveau uit. Op 29 november 1992 stonden de ploegen voor het laatst tegenover elkaar in de competitie.

De Gorcumse derby bleef echter voortleven. Niet alleen in de gedachten en herinneringen van vele voetballiefhebbers uit de gehele regio, maar ook op tijdens vriendschappelijke duels en een wedstrijd om de districtsbeke. Dit bekeerduel op 20 oktober 2002 betekende de allerlaatste editie van de Gorcumse derby. In 2004 kwamen beide clubs nog wel uit in de eerste klasse, maar de KNVB besliste in al zijn 'wijsheid' dat SVW en Unitas niet in dezelfde afdeling kwamen te spelen. Een jaar later hief SVW na 94 jaar de prestatieve zondagtak op en viel definitief het doek voor de stadsderby.

Toch bleek ook daarna de derby niet dood, want nadat SVW al had besloten een zaterdagtak op te richten, deed Unitas een aantal jaren later hetzelfde: Unitas zaterdag zag het licht. En in het seizoen 2007/2008 speelden de teams tegen elkaar in de competitie. De vierde klasse zaterdag was het decor voor deze editie van de derby op zaterdag. Over dit stukje 'nieuwe' historie zult u niets teruglezen in dit naslagwerk, maar het geeft wel aan dat de derby nog altijd leeft.

Dit boek richt zich op de beladen en veel besproken wedstrijden tussen SVW en Unitas op de zondag. Wedstrijden op een hoog niveau, altijd spannend en bijna telkens voorzien van vele doelpunten. De Gorcumse derby werd op het scherpst van de snede uitgevochten. Meestal sportief, soms met het mes tussen de tanden.

In dit uitgebreide naslagwerk kunt u het allemaal terugvinden. Er gebeurde van alles tijdens de derby: weergaloze doelpunten, rode kaarten, inhaalraces die in de laatste minuut met een resultaat werden bekroond. Maar ook een scheidsrechter die tijdens de derby demonstratief op de bal gaat zitten. Een onterecht gegeven strafschop die expres hoog over wordt geknald. Een mouw, die door een speler van een scheidsrechterstenue wordt gescheurd. En een bijzonder spannend beslissingsduel in 1991, waarbij SVW en Unitas elkaar troffen in een rechtstreeks gevecht om de periodetitel.

Herbeleef de spanning en de sensatie van de Gorcumse derby met dit ultieme naslagwerk.

Met sportieve voetbalgroeten,

Ronald Tukker

Elftalfoto van SVW uit één der beginjaren

Het kampioenselftal van Unitas in het jaar 1923

Merweschild-toernooi bij DFC in Dordrecht: Unitas – SVW 0-0 (29 augustus 1920)

Deze met spanning verwachte wedstrijd heeft niet aan de verwachtingen voldaan.

Unitas speelde zeer gereserveerd, de spelers gaven zich niet, wat het tegendeel was bij de SVW-ers, die allen hard werkten. Het spel werd goed onder den duim gehouden door Casteleijn. Het viel op, dat vele vrije schoppen tegen SVW werden gegeven, wat toch wel bewijst, dat van die zijde nog wel eens misbruik werd gemaakt van de grote lichaamskracht van deze combinatie. De Unitas-spelers namen echter geen rancune, zodat de wedstrijd een goed verloop had. De centerhalf van SVW, Den Adel, heeft echter aan zijn medespelers het bewijs geleverd, dat ook door correct spel toch goed gespeeld kan worden. Deze SVW-speler heeft een keurige halfbackpartij gespeeld, zonder enige ruwheid, wat van anders spelers, een enkele uitzondering daargelaten, niet geschreven kan worden.

Over het algemeen was SVW iets in de meerderheid, hoewel het binnentrio weinig initiatief ontwikkelde. De aanvallen werden geleid door de buitenspelers, beiden snel en doortastend en in staat goede voorzetten te geven, die bijna steeds door het binnentrio gemist werden. De voorhoede van SVW werd goed gesteund door Den Adel, die zijn vleugels met lange trappen aan het werk hield.

Boegheim Sr. had het zwaar te verduren, daar hij, wat te begrijpen is, danig in de gaten werd gehouden. De duels tussen hem en De Boon waren wel aardig. Veel moois is verder van dezen wedstrijd niet te vertellen en het einde komt met 0-0, waarna de loting SVW als overwinnaar aangaf.

De punten in de 'big match' gedeeld (17 oktober 1926)

Zoals te verwachten was, bestond voor de grote strijd, die tussen Unitas en SVW, in ons rustige Gorcum zeer veel belangstelling. Deze belangstelling moest, behalve in de attractie van de plaatselijke ontmoeting zelf, vooral gezocht worden in het feit, dat SVW in drie gespeelde wedstrijden nog geen enkel verliespunt had geboekt, terwijl Unitas, dat weliswaar twee verliespunten boekt, nog geen enkele wedstrijd verloor.

Vermelden wij hierbij nog, dat het Unitas-terrein, door de voortdurende regenval in de afgelopen week, zich in een uitstekende toestand bevond en het mooie weer de mensen naar buiten lokte, dan hoeft het geen verwondering te wekken, dat ruim 2500 toeschouwers de 'big match' hebben bijgewoond.

De wedstrijd zelf droeg van begin tot eind een spannend karakter en was het aanzien zeer zeker waard.

De heer Alberge, die deze middag de leiding in handen had, heeft zich van zijn moeilijke taak op behoorlijke wijze gekweten. Het van begin af aan onderdrukken van elk teken van ruw spel, is wel de meest sprekende oorzaak geweest van het zonder incidenten verlopen van deze wedstrijd.

Aan dit normale verloop heeft de medewerking van twee op verzoek van Unitas, door de NVB (voorloper KNVB, red.) aangewezen grensrechters, niet weinig bijgedragen, welke maatregel overigens slechts door het op relletjes beluste deel van het publiek werd bestreden.

Een typische gebeurtenis uit deze wedstrijd is, dat de beide midvoorspelers, Boegheim en Rousse, elk drie doelpunten voor hun rekening namen, die regelmatig over de drie kwartier verdeeld werden.

Over het eindresultaat kunnen beide partijen tevreden zijn en over het financiële Unitas in het bijzonder.

Jubileumwedstrijd SVW 25 jaar: SVW – Unitas 0-5 (14 juni 1936)

Voor deze vriendschappelijke derby was een vrij grote belangstelling, wat natuurlijk zeer verklaarbaar was. Om het jubileumkarakter enigszins te verhogen, was het veld rondom aardig versierd met vlaggetjes, terwijl het muziekkorps de “Volharding” muzikale medewerking verleende en enkele rondgangen over het veld maakte. Voor de aanvang der wedstrijd werden door den voorzitter van SVW, de heer Den Tek, nog enkele woorden van dank gesproken voor de uitingen van sympathie die de jubilerende vereniging vanuit het Gorcumse publiek had mogen ontvangen.

De elftallen stelden zich hierna als volgt op:

SVW: de Jong (d); Kelderman en v. Mourik (a); Vink, den Tek en Aanen (m); Smits, v. Mourik, v. Dorst, Hooikaas en de Jong (v).

UNITAS: Verduin (d); Groenenberg en Bronkhorst (a); Slijkoord, v.d. Heijden en Breur (m); Mol, Sterk, Prenger, Wels en Ruisch.

Scheidsrechter de heer N. Stasse.

Zij, die gedacht hadden dat zich na het aftrappen van Prenger een spannende wedstrijd zou hebben ontwikkeld, hebben zich wel erg teleurgesteld gezien in hun verwachtingen. Want het is een wedstrijd geworden, zo slap en zonder spannende momenten als we noch in deze klasse, noch in een lagere, ooit hebben zien spelen. Wel was Unitas in alle linies de meerdere van SVW, maar aan beide kanten ontbraken de factoren die een goeden wedstrijd met zich mee moet brengen namelijk enthousiasme en behoorlijk plaatsen van den bal. Dank zij een krachtiger verdedigen van de Unitas-achterhoede en een beter stuwen van de middenlinie werd de voorhoede regelmatig aan het werk gezet. Uiteindelijk heeft dit tot gevolg gehad dat Unitas vijf maal het net van SVW wist te vinden.

Voor de rust scoorde Wels Jr. eenmaal uit een voorzet van Prenger terwijl Sterk uit een soloren het tweede doelpunt maakte. In hoofdzaak is de geringe productiviteit van SVW te wijten aan de te sterk teruggetrokken positie van de middenlinie, waardoor de Unitas-linies zonder gevaar sterk konden opdringen. De kansen die de roodbroeken dan ook kregen waren vele, maar het grootste deel ging verloren door slecht schieten en missen. Was de voorhoede meer op dreef geweest dan zou de score zeker niet bij vijf doelpunten zijn gebleven. Het was hier feitelijk alleen de linkerwenk geleid door Sterk die meermalen goed werk verrichte.

De voorhoede van SVW hield haar spel te kort waardoor de Unitas-achterhoede steeds tijdig kon ingrijpen. Ook bij SVW kwam het initiatief, voor zoover hiervan gesproken kon worden, van de linkerwenk.

Vooral echter in de tweede helft kon SVW er niet in slagen een goede aanval op te zetten waaruit resultaat verwacht kon worden. Eén keer kwam Hooikaas in samenwerking met de Jong er doorheen, maar door te lang dralen moest hij de bal wederom afstaan. Uit een aanval van Unitas schoot Wels keurig in, maar keeper de Jong wist de bal net corner te werken. Door achter schieten van Ruisch ging deze kans voor Unitas verloren. Op eigenaardige wijze werd vervolgens het derde doelpunt gescoord. Doordat een der spelers van SVW bij een Unitas-aanval wordt geblesseerd, vergeter de witbroeken blijkbaar hun spel. Ruisch brengt den bal vrij naar voren, plaatst naar Sterk die geen moeite heeft om het SVW-doel te vinden. De eerstvolgende aanvallen worden slecht afgewerkt of hebben een corner tot resultaat welke niets oplevert.

Het vierde doelpunt is indirect de schuld van de SVW-achterhoede zelf. Ruisch plaatst een hoge voorzet naar Sterk, die goed inkopt. Kelderman wekt de indruk dat hij den bal zal keren, maar het blijkt een misverstand tussen hem en de keeper te zijn, zodat de bal rustig in het doel verdwijnt. Uit een aardig combinatiespel op de Unitas-rechtersvleugel scoort Ruisch het vijfde doelpunt. Hiermee is ook de productiviteit van de Unitas-voorhoede uitgeput. Zonder spel van betekenis loopt de wedstrijd naar zijn einde.

Debuut SVW in eerste klasse met 1-0 zege op stadgenoot Unitas (13 september 1959)

De met spanning tegemoet geziene plaatselijke ontmoeting tussen SVW en Unitas aan de Arkelsedijk is verdwenen. De nieuwe eersteklasser is hierbij met succes uit de zeer sportieve strijd gekomen door Unitas met 1-0 te overwinnen. Het werd een zege, die volkomen verdiend genoemd kan worden. Indien de SVW-voorhoede een of twee doelpunten meer had gescoord dan hadden de roodbroeken niet te zeggen gehad.

Het SVW-elftal vormde meer eenheid, er zat veel meer verband in de ploeg en deze was bezielde met geestdrift. Er werd met overleg gespeeld en er werd aandacht aan het plaatsen besteed. De 38-jarige A. de Boon toonde zich weer een groot tacticus; hij maakte het spel. Romein toonde zich een gevaarlijke middenvoor. De middenlinie was als geheel goed, met Duijzer weer als een prima stopper. De achterhoede was voor haar taak berekend en het bleek, dat met Linstee als rechtsachter een goede greep was gedaan.

Unitas bracht een elftal in het veld, dat zeer teleurstelde. Vooral in de verdediging en de middenlinie was er geen samenwerking. Stopper Golverdingen heeft 2 x 45 minuten naar zijn plaats gezocht en hij kon Romein niet uitschakelen. De verdediging speelde als geheel onzeker. De voorhoede had de pech, dat Brik feitelijk op halve kracht speelde; de besten waren nog de binnenspelers Mitra en de 15-jarige Joop Snoek, deze laatste maakte zelfs een uitstekend debuut.

Scheidsrechter J. Snoek had het niet moeilijk; hij zal zelden meemaken dat bij een derby zo sportief wordt gestreden.

De 4.000 toeschouwers keken er vreemd van op, dat SVW na vijf minuten al vijf hoekschoppen op het heiligdom van Den Adel had gelanceerd. Doelman Den Adel had alle moeite om zijn doel schoon te houden. Unitas stelde er nog weinig tegenover, Kuipers en Snoek ondernamen aanvallen, die op niets uitliepen. SVW werd sterker, de Unitas-achterhoede stond aldoor vreemd te schutten. Vlasblom kreeg een prachtige kans, maar hij miste de bal. Brik probeerde het enige malen bij Kramer, doch deze gaf niet

thuis. Bats kon nog eenmaal redding brengen toen Romein een half uitgetrapte doelschop van Golverdingen in zijn bezit kreeg; hij schoot, de rechtshalf dook juist op het goede moment op. De thuisclub bleef het beste spel vertonen; Unitas wist maar nauwelijks het spel te verplaatsen. Mitra schoot nog eens, de bal vloog naast.

SVW leidt

Na 29 minuten werd het toch nog onverwachts 1-0 voor SVW. Een niets te betekenen SVW-aanval leverde een goedkoop doelpunt op. Valk kon gemakkelijk op zijn doelman terugspelen, hij deed het echter te zacht. Romein was in de omgeving en het was voor de blonde middenvoor een klein kunstje te scoren en later zou blijken dat dit het enige en winnende doelpunt zou worden.

De tweede helft

In de tweede helft bleek, dat Brik en Kuipers van plaats hadden gewisseld. SVW viel opnieuw aan en het was voor de gasten een geluk, dat het geen 2-0 werd, toen de bal tegen Bats werd aangeschoten en nog tot hoekschop vloog. A. de Boon stelde Van 't Hoff nog in staat tot scoren, de bal ging naast. Unitas werd iets gevaarlijker en Kuipers deed zijn beste voor de gelijkmaker. Doelman Kramer kreeg het iets drukker, het werd voor hem niet te gevaarlijk, daarvoor miste de Unitas-voorhoede stootkracht. Tegen het einde stelde SVW zich in om de kleine, maar kostbare voorsprong te behouden. A. de Boon en stopper Duijzer waren de grote figuren in het verdedigingsblok. Bats en Snoek wisselden ook, maar het bracht niet de oplossing. Eenmaal kwam Mitra in goede schietpositie, hij schoot te gehaast over en dit betekende de laatste kans voor de gelijkmaker.

Een gelukkig SVW-elftal, dat na het laatste fluitsignaal door hun tegenstanders met de zege werd geluk gewenst, verliet het speelterrein. SVW boekte twee kostbare punten.

Unitas werkte tegen SVW een 2-0 achterstand weg tot 2-2 (6 december 1959)

We kunnen begrijpen, dat na afloop de vreugde in de kleedkamer bij Unitas het grootst was. Een kwartier na de rust had SVW kans gezien om een 2-0 voorsprong te nemen en gezien het door de Arkelsedijkbewoners vertoonde voetbal was het ook de juiste verhouding. SVW gaf een beter veldspel te zien en had ook een groter overwicht. Er werd veel rustiger gespeeld dan bij Unitas. Er werd veel aandacht aan de opbouw van de aanvallen besteed. Hiervoor zorgden de binnenspelers Vlasblom en bruidegom Van 't Hoff, die de juiste schakels vormden tussen verdediging en aanval. Unitas begreep na het tweede doelpunt van SVW, dat er meer strijd lust aan de dag moest worden gelegd, maar tevens dat de voorhoede meer stootkracht moest hebben. De oplossing werd gevonden door Bats in de voorhoede op te nemen en het leidde ook tot twee doelpunten. De roodbroeken konden op deze wijze nog onverwachts een gelijkspel uit het vuur slepen.

Unitas heeft in deze tweede plaatselijke ontmoeting weer met veel zenuwen te kampen gehad, zodat de thuisclub niet tot haar normale spel kon komen. Unitas richtte het spel teveel op de verdediging. Bats en Viveen konden niet los komen en bleven teveel in de omgeving van de achterspelers Wildschut en Valk. Schenau speelde een goede partij. De voorhoede, met uitzondering van Kuipers en op het laatst Viveen Jr., speelde niet sterk. De verkiezing van Uittenbogerd als rechtsbuiten kan als een Sint Nicolaas-verrassing worden beschouwd. Bronkhorst was nu naar de rechtsbuitenplaats verhuisd, maar kwam op die plaats niet tot zijn recht. Toen deze speler in het laatste half uur als rechtshalf ging fungeren deed hij het op deze plaats niet slecht. Door het falen van de binnenspelers Mitra en Uittenbogerd ging er van de voorhoede totaal niets uit. Er zal aan de voorhoede dan ook gedokterd moeten worden om tot doelpunten te komen.

SVW heeft een goede wedstrijd achter de rug, als zij een kleine overwinning had behaald zou niemand er iets van gezegd kunnen hebben. De gasten speelden vrijer, het

tempo lag hoger en de voorhoede was, met Romijn weer als middenvoor, veel gevaarlijker. Vooral in de eerste helft speelde SVW een keurige partij. Kramer kreeg voor de rust zelfs geen bal te verwerken, de gebroeders De Boon konden het met Duijzer wel aan. Van der Heuvel, die de zieke Lommers verving, en Braham zaten goed achter de voorhoede aan en zij letten ook op het plaatsen van de bal. De voorhoede was ditmaal krachtiger dan in de laatste wedstrijden en dit komt natuurlijk, doordat zij in Romijn weer een aanvalsleider had. De gevaarlijkste speler was de benjamin van het elftal, P. Braham, hij scoorde een doelpunt, had pech dat een doelpunt van hem werd geannuleerd en hij zag op het laatst een prachtig schot door Den Adel gekeerd.

De 3300 toeschouwers zagen een spannend duel. Vooral in het laatste half uur was de strijd enerverend en opwindend. Hoe groot de spanning was, bleek uit het feit, dat weinige toeschouwers het terrein verlieten alvorens scheidsrechter Filippo, die keurig leidde en de ontmoeting volkomen in handen had, het einde had aangekondigd.

Het werd spoedig duidelijk, dat Unitas weer de vrees in de benen had. SVW nam dan ook het initiatief, veroverde het middenveld en ging tot het offensief over. Bats en Viveen durfden niets te riskeren. De zon was voor menig speler hinderlijk. De SVW-voorhoede opereerde gevaarlijk, er kwamen echter weinig kansen. De Unitas-aanval liep teveel in de buitenspelval, het spel was te doorzichtig. Wat de thuisclub wilde ondernemen, het wilde niet lukken. SVW combineerde meermalen aardig en Den Adel had het drukker dan zijn collega Kramer, die nauwelijks in actie hoefde te komen. Van 't Hoff waagde diverse schoten, die echter geen succes brachten. De SVW-doelman bofte toen Kuipers een voorzet gaf, Viveen Jr. kon er echter niet bij en het liep op niets uit. Uit de hoekschopverhouding van 5 voor SVW tegen 1 voor Unitas bleek ook, dat de bezoekers sterker waren. P. Braham wist te scoren, het fluitje had echter van tevoren al geklonken, volgens de beweging van de scheidsrechter wegens een elleboogduw van Braham tegen Valk. Even later had de rechtsbuiten pech door zijn schot op de lat te zien belanden. Met SVW sterk in de aanval brak de rust aan.

Romein werd in de tweede helft beweeglijker en stelde Den Adel enige malen op de proef. Na 7 minuten kon de SVW-aanhang juichen. Romijn wist door te breken, hij speelde naar de vrij staande Viveen, die de bal op zijn pantoffel nam en Den Adel kansloos passeerde: 0-1. De rechtervleugel van Unitas had met elkaar gewisseld. Unitas was er uit, we zagen Viveen Sr. En Bats in de voorhoede, maar toen het na een kwartier 0-2 voor SVW werd zag het er voor de thuisclub donker uit. Over links ontstond een duel met de verdediging van Unitas, plotseling vloog de bal voor de doelmond, waar P. Braham klaar stond om Den Adel te passeren. Grote vreugde in het SVW-kamp en ook terecht.

Unitas kwam voor een moeilijke taak te staan. Bats trok naar voren. Bronkhorst ging rechtshalf spelen. Duijzer kreeg het lastiger, Kuipers en Bats stelden alles in het werk om te scoren. SVW moest opletten. Bij verrassing wist Unitas een kwartier voor afloop de achterstand te verkleinen. Uittenbogerd gaf een voorzet, Duijzer kon de bal niet onder controle krijgen, deze kwam bij Kuipers, die Kramer passeerde (1-2). In Unitas-kringen herleefde de hoop. Romijn moest wegens een beenblessure het terrein verlaten, Linstee verving hem. Unitas viel verbeterd aan, het voelde een kans. Mitra bemachtigde de bal in het middenveld, het leek erop dat hij deze door te ver vooruit spelen deze kwijt zou raken, maar hij wist nog een lange pass te geven. Bats kreeg de bal en tot grote vreugde van al wat Unitas was, lag de gelijkmaker achter de verraste Kramer. Een mooi doelpunt. Bats ging nu rechtshalf spelen en Bronkhorst weer rechtsbinnen. Het viel nu op, dat SVW weer tot het offensief kon overgaan. Braham stond in goede schietpositie, hij schoot in, Den Adel redde keurig. Bats veroorzaakte nog een vrije schop, het leverde SVW geen doelpunt op. Wat er door beide ploegen nog werd ondernomen, het bleef nu 2-2.

Opnieuw heeft SVW dus een wedstrijd, die als het ware op gewonnen stond, verloren zien gaan.

Gedicht SVW – Unitas (november 1961)

Het zal zondag wel weer druk zijn
Aan onze Arkelsedijk
En daarvoor is alle reden
Als ik het eens goed bekijk!
Want de twee voetbalrivalen
S.V.W. en Unitas
Trekken daar om zo te zeggen
Elkaar even aan de jas!

De wedstrijd wordt belangrijk
Want wie naar de ranglijst kijkt
Ziet direct dat geen van tweeën
Daarop nu zo gunstig prijkt!
Het zal er dus danig om spannen...
Ieder goaltje is er één
En de competitiepunten
Zijn zeer kostbaar naar ik meen!

Laat ons allemaal maar hopen
Op gedegen, eerlijk spel...
Wie de grote strijd gaat winnen?
Nou, dat weet ik niet!... U wél?
Gezonde sportieve eierzucht
Is te allen tijde goed...
Moge die dus overheersen
Als wit-rood... rood-wit ontmoet!

De supporters zien verlangend
Uit naar deze hoogtijdag
Tal van warm kloppende harten
Zijn tikkeltje van slag!
Maar een ieder zal verheugd zijn
Als sportief gestreden wordt
Want dat is óók propaganda
Voor de mooie voetbalsport!

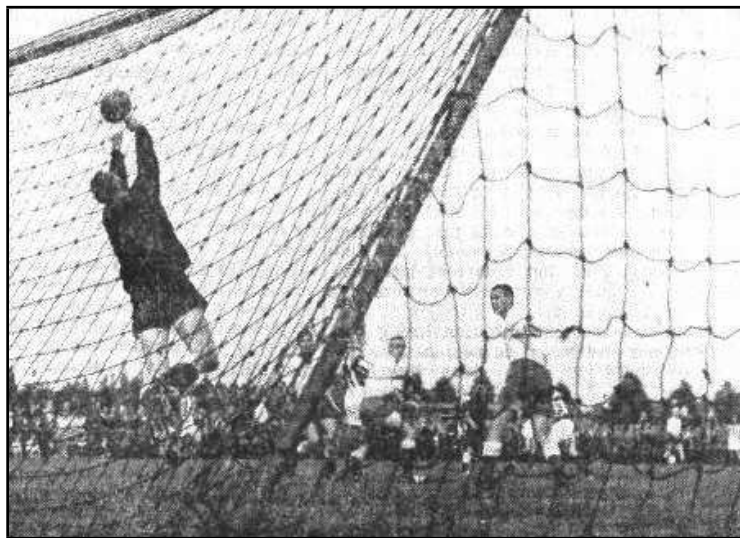
Geschreven door G.

SVW stond in de derby tegen Unitas het dichtst bij de zege (18 september 1960)

Evenals het vorige seizoen is de plaatselijke ontmoeting tussen Unitas en SVW aan de Toekomst geëindigd in een gelijkspel: 2-2. Ook nu hebben de Arkelsedijkbewoners het dichtst bij de zege gestaan. Zij lieten in de eerste plaats een 2-0 voorsprong uit handen spelen en bovendien hadden zij pech dat enige malen de bal tegen het houtwerk belandde. Het belang van de uitslag heeft de spelers parten gespeeld en dit is één der oorzaken, dat het geen fraaie wedstrijd werd. Bij beide ploegen waren de verdedigingen de beste delen. Vooral de defensie van Unitas heeft knap gespeeld, waarbij niet uit het oog moet worden verloren, dat zij er rekening mee moesten houden, dat doelman Den Adel nog niet de vorm van het vorig jaar bereikte en zeer nerveus onder de lat stond. Het is maar goed geweest dat Vrouwe Fortuna hem goed gezind was. Van Os speelde als stopper een zeer goede partij en redde veel. Ook de achterspelers, die onzeker startten, kwamen er geleidelijk beter in. De kanthalfs Bats en Viveen waren ouderwets op dreef, speciaal de eerste, die in de eerste helft bijzonder veel werk moest verrichten. Zij durfden zich niet zoveel naar voren te wagen en dit is van de aanvoerder zeer tactisch gezien geweest. De voorhoede was nog niet wat je noemt, Kuipers werkte voor drie en ook Van Ligten heeft gedaan wat in zijn vermogen lag. Schaefer moet de kans gegeven worden om zich in te spelen, momenteel heeft Unitas geen betere middenvoor. Bronkhorst scoorde een fraai doelpunt, maar was te weinig beweeglijk. Linksbuiten V.d. Berg zal nog veel moeten leren om als linksbuiten in het eerste elftal mee te kunnen.

Bij SVW had de verdediging het niet zo moeilijk als die van de roodbroeken. Kramer en de gebroeders De Boon vormden een hecht trio. Duijzer is trager dan hij ooit is geweest. De kanthalfs V.d. Heuvel en J. Viveen waren niet zoals wij dit gewend zijn. In de voorhoede viel het goede spel van een Van 't Hoff te loven. Hommerson heeft een dreun van een doelpunt gescoord, maar hiermede is al het goede van hem gezegd. Het valt op, dat hij het tempo niet

kan bijhouden, hij verzuimt als middenvoor het spel te verdelen en het komt ons voor, dat met Romijn de aanvallen door het open spel veel gevaarlijker zijn. Vlasblom was naast Van 't Hoff het beste van het vijftal. De buitenspelers kregen te weinig werk om in hun spel te komen. P. Braham en Van Linstee werden bijna niet in het spel betrokken.

Het lijkt dat Den Adel de gloeiende kogel van Hommerson nog zal houden, maar de bal verdween in het net

Mag de strijd dan niet mooi geweest zijn, de 4000 bezoekers hebben toch een ontmoeting gezien, die bijzonder spannend was en waarin vier fraaie doelpunten werden gescoord. Scheidsrechter Du Pré meende in de vrij harde wedstrijd (te) veel zijn fluit te moeten laten horen en het is dan meestal dat er beslissingen worden genomen, die niet altijd juist waren. Ook nu liet J. Viveen zich weer even gaan en dit was toch niet nodig, zo 'heet' ging het er toch niet uit. Het is jammer dat deze knaap zich zo slecht kan beheersen, want voetbalkwaliteiten schuilen in hem voldoende.

In de eerste helft heeft SVW het meest gedomineerd. Den Adel kreeg het direct moeilijk en het was een geluk, dat Van 't Hoff er geen doelpunt van maakte. Unitas kon voor nog weinig uitrichten, het was te onsamenhangend en er zat geen tempo in. Schaefer waagde na een pass van Kuipers een schot, dat over ging. Van 't Hoff schoot aan de andere